

Čís. 4921.

Prečin urážky na cti podľa § 2 zák. čl. XLI:1914 treba po účinnosti nového zákona o chrane cti (č. 108/33 sb. z. a n.) so zreteľom na ust. § 41 č. 1 tohože zákona kvalifikovať ako priestupok podľa § 1, veta 1 cit. zák.

(Rozh. zo dňa 15. februára 1934, Zm III 520/33.)

N a j v y š š í s ú d preskúmal trestnú vec proti I. W., obžalovanému z prečinu podvodu atď., na základe verejného pojednávania následkom opravného prostriedku generálneho prokurátora cieľom zachovania právnej jednotnosti a vyniesol tento r o z s u d o k: Opravný prostriedok pre zachovanie právnej jednotnosti podaný generálnou prokuratúrou podľa § 441 tr. p. sa uznáva základným a vyslovuje sa, že rozsudkom krajského súdu v N. ako apelačného súdu zo dňa 6. septembra 1933 číslo To 341/33-22 bol porušený zákon v ustanovení § 41 bodu 1 zák. zo dňa 28. júna 1933 č. 108 Sb. z. a n. Podľa § 442 posl. odst. tr. p. zrušujú sa z dôvodu zmätočnosti podľa § 385 čís. 1 b) tr. p.: rozsudok okresného súdu v H. zo dňa 22. marca 1933 č. T 1130/32-12, ďalej hore citovaný rozsudok krajského súdu v N., nakoľko čin žalovaného spáchaný proti J. V. bol kvalifikovaný prečinom urážky na cti podľa § 2 zák. čl. XLI:1914; tento čin sa kvalifikuje priestupkom urážky na cti podľa § 1 zák. zo dňa 28. júna 1933 č. 108 Sb. z. a n. Následkom toho zrušil najvyšší súd uvedené rozsudky aj čo do trestu a vymeral obžalovanému trest podľa § 1 vety 1 cit. zák.

Z d ô v o d o v :

I. W. bol rozsudkom okresného súdu v H. zo dňa 22. marca 1933 č. T 1130/32-12 uznaný vinným: 1. prečinom podvodu protiviacim sa § 50 tr. nov. a § 380 tr. zák., 2. prečinom urážky na cti podľa § 2 zák. čl. XLI:1914. Krajský súd v N. ako apelačný súd rozsudkom zo dňa 6. septembra 1933 č. To 341/33-22: 1. zrušil na základe odvolania obhájcu obžalovaného rozsudok súdu prvej stolice vo výroku o vine čo do prečinu podvodu podľa § 50 tr. nov. a § 380 tr. zák. z dôvodu vecnej zmätočnosti podľa § 385 č. 1 a) a § 423 odst. II. tr. p., — a obžalovaného podľa § 326 bodu 1 tr. p. oslobodil od tejto časti obžaloby; 2. čo do viny z prečinu urážky na cti podľa § 2 zák. čl. XLI:1914 na základe § 554 odst. II. tr. p. potvrdil rozsudok súdu prvej stolice. Rozsudok tento nadobudnul ihneď moci práva.

Rozsudkom krajského súdu, pokiaľ čin obžalovaného spáchaný proti J. V. bol kvalifikovaný prečinom urážky na cti podľa § 2 zák. čl. XLI:1914, bol porušený zákon. Po vynesení rozsudku okresného súdu, avšak ešte pred vynesení rozsudku krajského súdu nadobudnul účinnosti zákon čís. 108/1933 Sb. z. a n. Podľa bodu 1 § 41 tohoto zákona ustanovenia prvého a druhého oddielu, tedy §§ 1—22 zákona, platia aj o trestných činoch spáchaných pred jeho účinnosťou, nakoľko sú vinníkovi priaznivejšie, než ustanovenia predošlého zákona. Ponevác čin obžalovaného vyčerpáva skutkovú povahu priestupku urážky na cti podľa § 1

vety 1 cit. zák. a ustanovenia tam obsažené sú miernejšie, než ustanovenia, na základe ktorých sudy nižších stolíc odsúdily obžalovaného, preto treba kvalifikovať po účinnosti nového zákona čin obžalovaného podľa vety 1 § 1 nového zákona. Odvolací súd nevyhovel tejto zákonnitej požiadavke, ale potvrdil kvalifikáciu tohoto činu rozsudkom prvostupňového súdu použitú, z čoho je zrejmé, že týmto jeho postupom sa staly rozsudky oboch súdov zmätočné podľa bodu 1 b) § 385 tr. p. v neprospech obžalovaného a že porušený bol zákon v ustanovení § 41 bodu 1 zák. zo dňa 28. júna 1933 č. 108 Sb. z. a n. Preto bolo treba vyhovieť opravnému prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti vo smysle § 441 tr. p., generálnou prokuratúrou podanému. A pretože následkom uvedenej mylnej a prísnejšej kvalifikácie stalo sa i vymeranie trestu s porušením zákona v neprospech obžalovaného, bolo treba v smysle posl. odst. § 442 tr. p. zrušiť rozsudky oboch nižších súdov vo výroku o kvalifikácii ustáleného trestného činu a čo do použitého trestu.

Čís. 4922.

Ak nel'ze zodpovedného redaktora stíhať pre trestné činy v § 1 zák. čís. 124/24 sb. z. a n. označené nielen pre nedostatok úmyselnosti, ale aj pre nedostatok zmocnenia potrebného k stíhaniu dotyčného trestného činu, nel'ze ho stíhať ani pre opominutie povinnej pečlivosti.

(Rozh. zo dňa 15. februára 1934, Zm IV 647/33.)

Na j v y š š í s ú d preskúmal trestnú vec proti dr. J. U., obžalovanému z priestupku podľa § 6 zák. č. 124/1924 Sb. z. a n., a na základe verejného pojednávania následkom opravného prostriedku generálneho prokurátora cieľom zachovania právnej jednotnosti vyniesol tento r o z - s u d o k: Opravný prostriedok pre zachovanie právnej jednotnosti, podaný generálnou prokuratúrou podľa § 441 tr. p., sa uznáva základným a vyslovuje sa, že pravoplatným rozsudkom vrchného súdu v Košiciach zo dňa 3. marca 1933 čís. Tko IV 4/32-53 bol porušený zákon v ustanoveniach §§ 4, 42 tr. p. a § 9 čís. 6, § 11 zák. čl. XLI:1914. Podľa § 442-VI. tr. p. zrušuje sa na základe dôvodu zmätočnosti podľa § 385 č. 1 c) tr. p. citovaný rozsudok vrchného súdu v Košiciach v celom rozsahu a v dôsledku toho aj rozsudok krajského súdu v Košiciach zo dňa 13. októbra 1932 č. T1 VII 54/29—42 v časti odsudzujúcej a obžalovaný dr. J. U. sa v smysle § 326 čís. 4 tr. p. oslobodzuje od obžaloby pre priestupok podľa § 6 zákona zo dňa 30. mája 1924 čís. 124 Sb. z. a n. na neho podanej. Vo smysle § 482 tr. p. sa vyslovuje, že náklady prevedeného trestného pokračovania znáša štátna pokladňa. O súkromoprávnych nárokoch sa v smysle § 487 tr. p. nerozhoduje.

D ô v o d y:

Dňa 3. mája 1929 bol uverejnený v periodickom časopise »Kassai napló«, v Košiciach tlačenom a vychádzajúcom článok, v ktorom bolo uvedené, že A. F. ako poštmajstrová v L. systematicky po dlhú dobu vy-